

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetae Psalterium

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs CIIII. Benedic anima mea Domino, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

Fortes, morigeri Deo, potentes,
Legati celebrent eum superni,
Omnis prædicet hunc cohors ministra,
Quæ poscente Deo, capeſſit arma.
Auctori benedicat omne rerum
Regno ſubiicitur quod eius uſquam.
In me ſunt quoq; quantacunq; laudent.
Lauda, vis anima, Deum benignum.

PSALMVS CIIII.

Benedic anima mea Domino, &c.

Q Vi mare, qui terras, qui cælum condidit
huius
Sis, anima, in laudes officioſa Dei.
Te ſiquidem Dominũ immenſa virtute coruſcum
Maieſtatis honos ornat & omne decus.
Lucida ſunt, tegeris quibus, indumenta, volumen
Cælorum expandis, ceu noua vela ſolent.
Fornice ſuſpenſas claudis, Deus, aëris undas,
In quibus ipſe tonans miſſile fulmen habes.
Imò triumphales ducis per nubila curruſ,
Impete ventorum cum rapidoq; volas.
Spirituum turma huc celeresq; feruntur & illuc,
Dum

Dum venti & flamma more ruentis eunt.
Fundasti proprio librata pondere terram,
Ut maneat nullo concutienda die.
Oceani tegis hanc quasi fluctibus undiq; cinctam,
Altior est celsis montibus humor aqua.
Ad tua iussa tamen fugiunt undaq; recedunt,
Terrentur strepitu fulminis atq; tui.
Montium ut emineant iuga subsidentibus imo
Vallibus & campis conueniente loco.
Flumina cinxisti ripis, ceu limite certo,
Ne campos humiles, ne iuga celsa tegant.
Atq; cauas valles recreas scaturigine leta,
Ut validos montes flumina magna secent.
Ut rapidum inde bibant animantia fessa per aestu,
Inde suamq; leuet cerua agitata sitim.
Hæc circum volucres concentibus aëra mulcent,
Frondebis è letis carmina leta sonant.
Herbiferos montes respergis rore salutis,
Frugifera ditas messe benignus agros.
Largaq; syluiuagis emittis gramina brutis,
Et sata quæis hominum pascitur omne genus.
Producis Cereris frumenta, è viscere terra,
Quæis satures, quotquot viuida mēbra gerūt.

Fert gravidus palmes generosi dona Lyæi,
Pectora quæ curis nostra leuare solent.
Atq; hominum facies oleo facis esse nitentes,
Et firmas panum corda fouesq; cibo.
Vitalem arbor habet frondens sub cortice succum,
In Libani cedrus vertice multa viret.
Illic nidicolæ volucres habitacula condunt,
Ardeaq; ex alta conspicienda pinu.
Saxosopendent scanduntq; in culmine dama,
Antra cuniculus hæc, quæ sibi fodit, amat.
Tu facis, ut Luna distinguant cornua, menses,
Annua dum reuehunt tempora Solis equi.
Tu terra noctis tenebras inducis inertes,
Quando solent cuncta pascua adire fera.
Rugitu catuli testantur quando leonum,
Quærere se prædam, prospiciente Deo.
At redit Eois cum sol rediuiuus ab undis,
Ocyus aufugiunt, & sua lustra petunt.
Tunc iterum surgunt opera ad præscripta coloni,
Donec ad occiduas Sol reuehatur aquas.
Alme Deus, quanta est operum structura tuorū,
Terra tuis plena est lætaq; tota bonis.
Tum mare latuagum scatet undiq; pisce vorace,
Magna

Magnaq; cum paruis corpora pontus habet.
Hic videas grauidas operoso pondere naues.
Hic cete ludunt grandia, aquasq; secant.
Te cuncta expectant Dominū, te cuncta verentur,
Ut sua des manibus pabula cuiq; tuis.
Nam saturabuntur, te suppeditante alimenta,
Quando aperisq; manū, cōmoda multa ferunt.
Cum faciem abscondis, turbantur territa, quando
Auram vitalem subtrahis, intereunt.
At tua si emittas spiramina, mox recreantur,
Ut facies terra mox noua vere redit.
Gloria sic Domini ut vigeat sine fine, precamur,
Gaudeat ut factis conditor ipse suis.
Quo terram aspiciente, tremunt tota illa pauetq;
Cum tangit montes, euolat inde vapor.
Cātabo hunc Dominū, dum spiritus hos reget artq;
Ipsū laude veham, vox mihi donec erit.
O utinam mea vota illi, mea verba placerent,
Certè ego delector laude & honore Dei.
At peccatorum pereat turba impia, tales
Mi Deus, in terris non superesse sinas.
Sic mea laudabit Dominū mens viuida iustum,
Atq; anima ipsius numina sancta colet.

PSAL.